

שיחה עם רב

חיים חדשים

שיחה 7

שיחה 04.01.12 – אחרי עריכה

נושא: אבטלה, עבודה, עסקים לאור המשברים הגלובליים

תוכן השיעור

האבטלה

1. האבטלה יוצרת שתי בעיות: 1. חוסר פרנסה 2. חוסר מעש
2. האבטלה תבוא כמכה המונית שתאיים על סדרי החברה
- הגדרה מחדש למושג "עבודה"
3. התפתחנו למצב שרוב העבודות לא נחוצות לקיום
4. בעקבות התפתחות הטכנולוגיה התפנה הזמן לעיסוק בעבודות הלא נחוצות
5. איבדנו את האדם
6. ההתפתחות הזו מסתיימת היום במשבר חברתי ואקולוגי
7. המשבר מוביל אותנו לשינוי
8. את השעות שמתפנות יש להשקיע בבניית האדם בחברת הערכות ההדדית
9. השכלה וחינוך אינטגרלי
10. מאתיים השנה של ההתפתחות הטכנולוגית הן תקופת הכרת הרע שבגישה האגואיסטית
11. חינוך לילדים ולמבוגרים
12. סיכום: השינוי שצריך להתרחש
- דוגמאות לעסקים מיותרים
13. מערכת הבריאות
14. משפטים, ראיית חשבון
- תהליך ההבראה
15. הבראת החיים החברתיים תביא להבראת הגוף
16. כל התחומים הם מכלול אחד: איזון בשכבה אחת מביא להבראה כללית
17. שני המשברים העיקריים: כלכלי ואקולוגי
18. המשבר האקולוגי
19. המשבר הכלכלי
20. תורת מרקס - בני האדם יגדלו ויתקשרו ביניהם באהבה, בשמחה, בהדדיות.
21. התפתחות מעוותת של הקומוניזם על ידי כפייה טרור.
22. סיכום: או משטרים נאציים ומלחמת אטום או חינוך אינטגרלי שיביא אותנו לאיזון
23. שינוי באדם תוך כמה חודשים

בעיית האבטלה

1. האבטלה יוצרת שתי בעיות: 1. חוסר פרנסה 2. חוסר מעש

הפעם אני רוצה לדבר על מצב של עבר, הווה ועתיד כלפי האדם, שמוצא את עצמו היום בפחד מהעתיד. אנחנו שומעים שהרבה אנשים מאבדים את מקום העבודה, ועוד הרבה יותר פוחדים שגם הם יהיו פתאום מחוץ למסגרת העבודה, ממה הם יתקיימו, ועד כמה יוכלו לכסות את כל הצרכים שלהם, ולהשלים את מה שחסר. אנחנו שומעים שבנפילת הנדל"ן, ובעיית המשכנתא בארצות הברית, אלפים איבדו את בתיהם, ורואים באיזו צורה הם מתגוררים. ואנחנו רק יכולים לתאר לעצמנו עד כמה המצב הזה נורא.

מתוך העיסוק שלי שהוא ללמד, אני עובר לפעמים ממדינה למדינה ורואה עד כמה האנשים נמצאים בלחץ מחוסר עבודה, מחוסר פרנסה. **חוסר עבודה וחוסר פרנסה אלה שני דברים. דבר אחד, זה שאדם לא יודע ממה הוא יפרנס את המשפחה שלו, את האישה, את הילדים, את הבית, החובות, ההורים המזדקנים, את עצמו שמתקרב לפנסיה, את הנכדים שגם להם צריכים לעזור, וכן**

הלאה. יש כאן מין שרשרת, חוג כזה גדול ורחב שתלוי במי שעובד. הלחץ הזה הוא מתגבר יותר ויותר ונעשה כדאגה הכללית להמונים.

אנחנו שומעים גם לפי כל החשבונות שעושים אנשי כלכלה, אנשי פיננסיים, סוציולוגים, שעוד מעט מאות מיליוני אנשים לא ימצאו מקום עבודה. ואז לא יהיה להם ממה להתפרנס, ומי יודע מה יהיה מספרם. אנחנו רואים לפי מה שמובא מהסטטיסטיקה, שהיום בארצות הברית כמעט חצי מהאוכלוסייה כבר מבקשת איזו השלמה או בארוחות חמות בצהריים, או בהשלמה של ביגוד ואפילו ביגוד משומש ועוד ועוד.

הבעיה השנייה, שאדם שמאבד את מקום העבודה הוא לא יודע מה לעשות עם עצמו. אנחנו יודעים מה קורה עם אותם אזורים שנמצאים בחוסר עבודה, הם הופכים להיות לאזורי פשע, הפשע המאורגן, הזנות, הסמים, פשיעה למיניה וכן הלאה. הבעיה היא שאחר כך החברה משלמת על זה הרבה יותר מאשר להעסיק אותם באיזו צורה. אנחנו רואים שאדם שמאבד את העבודה, אם הוא לא עובד כמה שנים, הוא אחר כך לא יכול לחזור לשוק העבודה. אפילו אדם אינטליגנטי ממעמד הביניים, לא מסוגל אחר כך לעבוד, הוא כביכול איבד את התרבות הזאת, את היחס הזה שהוא צריך ללכת להתחייב, לעבוד, לתת דין וחשבון, לחזור כל יום לעבודה ומהעבודה, וכן הלאה.

2. האבטלה תבוא כמכה המונית שתאיים על סדרי החברה

זאת אומרת, יש כאן בעיה מאוד גדולה שהיא לא סתם של בן אדם אחד, אלא זה יבוא במכה חזרה על כל החברה בצורה כזאת, שהחברה לא תוכל להתמודד איתה. אני כבר לא מדבר על מהפכות ומהומות, ומה שעוד יכול להיות עם מאות המיליונים שלא מוצאים עבודה. זה כמו איזה גל שעובר על כל כדור הארץ, כמו מגיפה. אנחנו רואים איך היום בצורה ויראלית, כל התנועות למיניהן, המהומות, וכל מיני בעיות שנולדות פתאום באיזו מדינה בצורה מקרית או מכוונת, כל זה עובר ממדינה למדינה וכולם נדבקים זה מזה.

זאת אומרת, הבעיה בלשחרר אדם מהעבודה, היא בעיה לא רק בלהכין לו ארוחת צהריים חמה ביגוד או הבטחת הכנסה. וגם החברה היום לא מסוגלת להחזיק אותו שנים, אלא רק שנה עד שנתיים מכסימום, ואחר כך עוזבים אותו שישתדר איכשהו. עדיין אלה כמויות די קטנות של אנשים שלא מוצאים עבודה דרך לשכת העבודה, דרך כל מיני מקומות או בעצמם.

אבל אם אנחנו מדברים על ההמונים שמאבדים את מקום העבודה, זו כבר לא כל כך בעיה פיננסית איך לספק להם דברים הכרחיים. בדברים הכרחיים הם לא יסתפקו, כי אם הם המונים יש להם כבר כוח, יש להם כבר כוח בבחירות, יש להם כוח במהומות. ואנחנו רואים במה זה יכול להיגמר, הדוגמאות הן לפנינו. זה יכול להיות לא רק ה"אביב הערבי", זה יכול להיות האביב האירופאי והאמריקאי ובכל מקום.

הגדרה מחדש למושג "עבודה"

3. התפתחנו למצב שרוב העבודות לא נחוצות לקיום

הבעיה היא שאנחנו לא לימדנו את האדם, לא העברנו לו את היחס לחיים שיכול להיות אחרת, של מה זה נקרא להיות מובטל. ואם כך, אנחנו מגיעים למושג מה זו "עבודה".

אם מסתכלים על ההיסטוריה שלנו, אנחנו רואים שהתפתחנו משך מאות שנים ואפילו אלפי שנים, וכל פעם ההתפתחות שלנו גרמה לזה שהאדם נעשה יותר ויותר רחוק מלעבוד כדי להשיג לעצמו מה שנקרא "אוכל נפש", דברים הכרחיים לקיום. אלא הוא התפתח לכיוון מסחר, תעשייה, תרבות, חינוך, אומנות, עריכת דין, ראיית חשבון, שירותים למיניהם, אופנה, כלי תקשורת, דברים שהם לא הכרחיים בעצם לקיום שלנו, אלא הם מסביב, ומזה מורכבת ב-90% החברה האנושית.

אם אני מגיע לאיזו עיר גדולה ושואל ממה מתפרנסים התושבים שנמצאים בעיר, הם לא עובדים בחקלאות, הם לא מגדלים פרות ועזים, הם אפילו לא עובדים בתעשיות הגדולות, אלא שם באיזה מקום יש כורים, יש תעשייה גדולה, תחנות חשמל גדולות. אבל העיר עצמה, הגדולה, ממה היא מתפרנסת? מזה שנמצאים אנשים יחד, והם משרתים זה לזה בכל מיני דברים. זאת אומרת, אלה צרכים שלא הכרחיים לקיום. ואם כך, אנחנו רואים שאלה מילוני אנשים שנמצאים בערים הגדולות, והם יכולים להישאר ללא תעסוקה. ובמקומות כמו העיר הגדולה הם לא יכולים להיות קרובים לקרקע, לייצר לעצמם את האוכל, לחפש משהו. וזו בעיה גדולה, איך נארגן את עצמנו במצב בו נמצאים היום

4. בעקבות התפתחות הטכנולוגיה התפנה הזמן לעיסוק בעבודות הלא נחוצות

אם נסתכל **עד לפני 200 שנה**, נראה אנושות שבה אנשים עבדו, אולי יחסית הרבה שעות, אבל בלי מכונות, בלי הטכנולוגיה המודרנית, ולכן **אדם שהיה מייצר משהו, הוא היה מייצר כדי לחיות**, פשוט לחיות. ולכן לא היו הרבה מקצועות שהם שירותים, שהם בלשרת זה את זה, שלא הכרחיים לאוכל לנפש. **אחר כך התפתחה התעשייה, הטכנולוגיה**, כך שאנחנו יכולים לייצר היום אלפי מכונות במפעל אחד במשך יום אחד, ומכונות. ויש הכל בחנויות, אנחנו לא צריכים להכין בבית שום דבר, ובעזרת המיקרוגל וכל המכשור החדש, אנחנו יכולים מהר מאוד לספק לעצמנו את כל הדברים. זה לא מזון שקודם אישה הייתה צריכה לעבוד במשך שעות במטבח. אנחנו רואים, שבעצם כל הזמן שבו דחפנו את עצמנו, בכמה שהתפתחנו בצורה חדשה, מודרנית, ופיתחנו את הטכנולוגיה כך שיכולנו לייצר כל מה שיש לנו היום, שכל **הזמן החופשי שבעצם השתחרר מאותם עסקים קודמים שלנו ההכרחיים לקיום**, שהזמן הזה היום הוא לא הכרחי לקיום. אנחנו **מילאנו אותו בכל מיני עסקים, מקצועות שהם לא הכרחיים**, אבל נתנו להם איזו הכרחיות, שצריכים. לדוגמה, יש לנו היום במקום רופא אחד כללי, מאות סוגי רופאים, אלפי מכשורים, ואלפי תרופות. אנחנו נעזרים בכל מיני סוגים של רואי חשבון לכלכלים אנשי פיננסים ובנקים, תעשייה שלמה של כסף, תעשייה שלמה של מסחר בינלאומי. בנינו לעצמנו תוך 200 שנה עסקים שהם ברובם מדומים, שאין בהם הכרחיות ממשית.

5. איבדנו את האדם

אבל הבעיה היא לא בעסקים. הבעיה היא שאת שעות החיים של האדם, במקום שהוא יעסוק במשהו חשוב, במה שהוא אדם, מילאנו בכל מיני עבודות שהן בעיקר למלא את החיים. אנחנו פשוט מאוד משחקים בשעות שנשארות לנו מהחיים, במקום למלא את עצמנו בעסק יותר חשוב, יותר גבוה, במה שנקרא ה"אדם".

אם אנחנו מסתכלים איך אנחנו חיים היום, אז האדם יוצא לעבודה למשך עשר עד שתיים עשרה שעות ביום. אנחנו יוצאים מוקדם, קמים ב-6 בבוקר, לוקחים את הילדים מכניסים אותם למכונית, מסייעים אותם לגן הילדים עד סוף היום. ממש מגיל כמה חודשים והלאה אנחנו כבר נפרדים מהם ומכניסים אותם לכל מיני מעונות. בעצמנו רצים לעבודה, ובעבודה אנחנו נמצאים לפחות שמונה שעות. אחר כך אנחנו נוסעים עוד שעה שעתיים הביתה, לוקחים את הילדים בדרך, נכנסים לחנות לקנות את כל המצרכים. חוזרים בערב הביתה, צריכים לעשות כל מיני סידורים בבית, כל מיני דברים, הכל בלחץ. לרחוץ את הילדים, להאכיל אותם, להשכיב אותם לישון. ובעצמנו מה אנחנו עושים? או ששוב אנחנו ממשיכים עבודות שלקחנו מהעבודה הביתה, או שנשאר לנו להיות מול המחשב או הטלוויזיה, ובזה בעצם אנחנו מסיימים את הכל. אם יש לנו חופש, אז אנחנו בדרך כלל עושים אותו יחד במקומות העבודה, כמו שהיום מארגנים את זה. במקומות העבודה מארגנים גם גני ילדים, חופשים, ימי חופש, סופי שבוע. אנחנו רואים שמקום העבודה הפך להיות למרכז החיים של האדם, ולכן כל כך קשה לו להפטר ממנו.

אנחנו חושבים "מה אני אעשה בפנסיה? כל הזמן יהיה פנוי, אפשר להשתגע". **כי אנחנו רגילים כל הזמן להיות במרוץ, ולמלא את עצמנו רק בשעות העבודה.** כשאנחנו חושבים על בן אדם אנחנו חושבים במה הוא עסוק, מה המקצוע שלו, ולא מי הוא האדם, מה הוא, במה הוא מתעניין, במה הוא ממלא את עצמו, אלא העיקר זו העבודה. היוקרה שלו היא לפי העבודה, כל הגדלות שלו היא לפי כמה שהוא מנהל גדול יותר, כמה שהוא מרוויח יותר. זאת אומרת, אנחנו מסתכלים על האדם כממלא מקום ולא כאדם.

כך הגענו פתאום לעולם ולחברה מאוד מאוד מיוחדים, תוך 200 השנים האחרונות כשהתפתחה הטכנולוגיה, התעשייה, **איבדנו את האדם**. ובאמת עוד בתחילת כל ההתפתחות הזאת, לא לחינם כתב מרקס שיהיה סוף להתפתחות, ולא יכול להיות שזה ימשך הרבה זמן. כי באמת האדם, אם הוא הולך להתפתח הלאה בתעשייה, במסחר, בכל העסקים שלו, במה שהוא רואה את עצמו כעבד במקום העבודה שלו, והעיקר בשבילו זה להצליח במקום העבודה וזו מטרת החיים, ואחר כך נשארות לו עוד כמה שנים להיות בפנסיה, כי הוא כבר לא רואי לעבודה, אז כבר אין לו מה לעשות, הוא בעצם מסיים את החיים שלו. זאת אומרת, הוא נולד כדי לעבוד, לזה הוא מכין את עצמו במשך

20 השנים הראשונות של החיים. ואם הוא חי עוד 10, 20 שנה לאחר מכן בעזרת התרופות והפנסיה, אז הוא רק מסיים את החיים. זאת אומרת, כל השנים שלו שהוא בריא וחזק, העיקר זה רק להיות עובד. האם לזה אנחנו נולדנו וקיימים, זאת שאלה.

6. ההתפתחות הזו מסתיימת היום במשבר חברתי ואקולוגי

עוד בתחילת ההתפתחות התעשייתית, מרקס אמר שזה לא יכול להימשך כך. והוא ייסד את הדברים האלה על טבע ההתפתחות שבעצם היא צריכה להסתיים וצריכה להיגמר במשבר, מצד אחד. מצד שני באותו זמן עוד לא הייתה ידועה לנו הבעיה האקולוגית, שאנחנו בעצם הורסים את כדור הארץ, אנחנו מרוקנים אותו מכל אוצרות האדמה, שיש גבול, יש סוף לאוצרות האנרגיה, שזה נפט, גז, פחם, אנרגיית אטום. אין הרבה. ובאמת כמה שאנחנו שומעים שיש פה ושם, ושבדקו ומצאו עוד בארות נפט וגז, אז לפי כל המחקרים, אלה לא כמויות שאנחנו יכולים להמשיך איתם יותר משלושים שנה מקסימום.

אני כבר לא מדבר על כמה פגענו בזה ובצורה בלתי הפיכה בטבע, בצורה הכללית שלו, שכל הטבע יצא מאיזון, כך שאי אפשר להמשיך בצורה כזאת, אפילו אם כן היינו יכולים להמשיך, אפילו אם לא היה משבר. כי אנחנו נכנסים לכזה עיוות במצב במשפחה, עם הילדים העוזבים מחוץ לבית, חוסר קשר בין גבר ואישה, שהם לא נמצאים בבית ממש. ואנחנו בעצמו לא מתפתחים, האדם הוא לא מתפתח, הוא כולו מתפתח רק בעניין העבודה, ששולחים אותו לכל מיני קורסים, להסבה מקצועית וזהו.

אנחנו רואים שהמשבר הזה שמגיע הוא בעצם מסכם, מסיים את ההתפתחות שלנו משך 200 השנים האחרונות. וחוף ממרקס היו עוד הרבה אנשים שאמרו שהמצב הזה הוא בסופו של דבר יגמר במבוי סתום. דיברו על זה מאמצע המאה הקודמת ב"קלאב דרומא" ובעוד מקומות, שהאנושות מגיעה למצב שהיא לא תוכל להחזיק. ואנחנו לא חשבנו על זה. בצורה אגואיסטית אנחנו בכל זאת התייחסנו לחיים כך שהיינו כעיוורים, לא רואים, ולא מרגישים, ולא רצינו להכיר בזה שאנחנו הורסים את כדור הארץ והורסים את עצמנו ואת ילדנו ואת העתיד שלנו.

7. המשבר מוביל אותנו לשינוי

כשהגענו למשבר, אז בעל כורחנו אנחנו רואים עכשיו שבאמת אין מה לעשות, אלא אנחנו חייבים לשנות את הכול. ולשנות במה? בזה שקודם כל המשבר הזה הולך לנפות את כל החברה האנושית. כמו שאנחנו לוקחים איזו חתיכת בד ומנפים אותה, וממנה יוצא אבק, יוצאים כל הדברים שלא שייכים לבד. אותו דבר כאן, המשבר הזה הוא קודם כל מנפה, מוציא מהחברה האנושית את כל אותם המקצועות, כל אותם האנשים שהם לא הכרחיים לקיום האנושי. שהמקצוע שלהם בעצם גורם לאי האיזון בטבע כי הוא מיותר. שהעיסוק שלהם רק מכביד עלינו את החיים, ומחייב אותנו לעבוד את השעות המיותרות האלה, גם לאוכל נפש שלנו ההכרחי, וגם לכל החברה האנושית וגם לכדור הארץ.

8. את השעות שמתפנות יש להשקיע בבניית האדם בחברת הערבות ההדדית

ושלא נשאל את האדם מי אתה במקצוע, איך אתה עובד, מהם תנאי העבודה שלך. לא. אלא שאנחנו ניפגש עם בן אדם נשאל אותו מי אתה, מה איתך, כך שהוא צריך במשהו להשלים את עצמו במה שהוא האדם.

דיברנו בשיחות הקודמות שתוכנית הבריאה היא מה שאנחנו מגלים לפי ההתפתחות שלנו בטבע, שנגיע לחברה האינטגרלית באיזון עם כללות הטבע. ואנחנו מגלים עכשיו שמאין ברירה אנחנו באים לזה על ידי המשבר. רוצים או לא רוצים, כדי לסדר את החיים שלנו אנחנו חייבים להיות קשורים זה לזה. ולשם זה אנחנו צריכים ללמוד איך לארגן את עצמנו בצורה חדשה לגמרי.

לכן אותן השעות, שכל אחד היום בעל כורחו, באין ברירה מרגיש עצמו כיוצא מהעבודה ההכרחית, שנשאר בבד הזה שניקינו אותו מכל האבק, אז כל השעות הפנויות האלה הן לא שעות פנויות, אלא לפי ההכרחיות אנחנו צריכים בשעות האלה ללמוד איך לשנות את עצמנו בקשר ההדדי האינטגרלי, להגיע לערבות ההדדית, לשנות את האדם שבנו, שהוא יהיה כחלק מהחברה הכללית המיוחדת.

9. השכלה וחינוך אינטגרלי

ולשם זה אנחנו צריכים השכלה וחינוך אינטגרלי, שנצטרך לפתוח אותו לכולם. צריכים לארגן רשת גדולה שאדם יהיה עסוק בכל השעות כמו קודם. אבל **העיסוק שלו יתחלק לשעתיים של עבודה, ועוד שש, שבע שעות לימוד והפעלה, שבהן הוא לאט לאט משתנה יחד עם האחרים, להיות בונה את החברה האינטגרלית.** אז אנחנו נעריך אותו לפי ההשקעה בזה, לפי הצלחתו בזה, ולא לפי מקום העבודה כמו שעכשיו.

זו עבודה גדולה, שבלעדיה אנחנו לא נעלה לדרגה הבאה שהטבע הכין לנו כתוצאה מהמשבר הנוכחי. המשבר הנוכחי מראה לנו את המדרגה הבאה שלנו, הוא מראה לנו את הליקויים בנו לעומת המצב הבא. שאנחנו צריכים לעשות סדר במשפחה, בחינוך הילדים, סדר בינינו בין בעל ואישה, סדר בין השכנים, כעם, כאנושות. אנחנו צריכים לעשות סדר בכל מה שעשינו בטבע, שעד היום רק גרמנו לו נזק. בשביל זה עלינו להשתנות בפנים, להתרשם זה מזה עד כמה שאנחנו תלויים, ולהגיע להחלטות הנכונות. זאת אומרת, **יש כאן עבודה בלבנות את האדם, מה שאנחנו לא עשינו אף פעם במשך ההיסטוריה, כי לא גילינו צורך לזה.**

10. מאתיים השנה של ההתפתחות הטכנולוגית הן תקופת הכרת הרע שבגישה

האגואיסטית

במשך כל ההיסטוריה שלנו דאגנו איך נתפרנס, ובאמת עד לפני 200 שנה היינו חייבים לדאוג לאוכל נפש, לדברים ההכרחיים. ב-200 השנים האלה שהיינו בהתפתחות הטכנולוגית, ועכשיו אנחנו מייצרים דברים מיותרים, התפתחנו כבר בצורה הלא נכונה. זו בעצם הכרת הרע, תקופת הכרת הרע, איך אנחנו על ידי האגו הגענו למצב שאנחנו משתמשים ביכולות שלנו לכיוון הלא נכון. שבמקום לשחרר את עצמנו שש, שבע שעות ביום מלדאוג לדברים ההכרחיים, אנחנו מילאנו את השעות האלה בדברים שאין בהם בצורך. ועכשיו על ידי המשבר אנחנו סוף סוף מגיעים להבנה, להכרה, שאת השעות האלה אנחנו חייבים לפנות לבניית האדם.

11 חינוך לילדים ולמבוגרים

וגם אנחנו, גם הילדים שלנו, צריכים לקבל חינוך כזה. כמו שפעם דאגנו, ועד היום בעצם אנחנו דואגים לילדים שלנו שהם יקבלו בעיקר מקצוע, ולא חשוב מי הוא האדם, אלא העיקר המקצוע, ושידע איך בצורה אגואיסטית הוא מסדר את כולם ומצליח ומרוויח על גביהם, אז **היום אנחנו צריכים לתת בעיקר חינוך, לבנות מהילדים אדם,** וגם מכל אחד מאיתנו. ואז נראה את עצמנו בצורה הגלובלית האינטגרלית היפה, וכל המשברים האלה שאנחנו סובלים מהם היום, הם יעברו, הם ייעלמו, ואנחנו נגיע לעולם ההפוך.

12. סיכום: השינוי שצריך להתרחש

השינוי הזה מלראות את החיים רק דרך העיסוק מ-6 בבוקר עד 7, 8 בערב שאני נמצא סביב העבודה, ויש לי עוד שעותיים בערב שאני חייב לסדר משהו מהר בבית, ואולי בקושי לראות את הילדים והמשפחה, אנחנו צריכים להפוך את הדברים האלה למשהו אחר לגמרי. **עלינו לבנות מערכות שכולם עובדים שעות הכרחיות, ובכל יתר הזמן אנחנו נמצאים בלימוד, בהפעלה, בחינוך, ובהתאם לזה משנים את כל המראה החברתי שלנו.** זה בעצם האתגר שנמצא לפנינו.

13. דוגמאות לעסקים מיותרים : מערכת הבריאות

אורן: דיברת על כך שפיתחנו כל מיני עסקים מיותרים, עסקים לא הכרחיים, מקצועות לא הכרחיים, תעסוקה לא הכרחית.

לדוגמה מערכת הבריאות. יש לי הרבה מאוד קרובים שהם רופאים. קודם כל המשפחה שלי, אבא ואימא שלי הם רופאים. גדלתי בין רופאים, הקרובים שלי, דודים, דודות, רובם רופאים. גם בין התלמידים שלי יש הרבה רופאים, אני מקבל מהם דיווחים מדי פעם על כל מיני סטטיסטיקות.

ואני בעצמי, התחלתי את החיים שלי בתור סטודנט בפקולטה לרפואה, רק שברחתי משם, ראיתי שזה לא בשבילי. כי לטפל בגוף החי זה כמו לטפל בחיות, כך היה נראה לי. סליחה שאני כך אומר. כי זה משהו שהוא לא האדם אלא זה חי. נכון שזה חשוב והכרחי לנו, אבל לא לי, הרגשתי כך ועזבתי. הלכתי קרוב לזה, לביוקיברנטיקה, קיברנטיקה ביולוגית ורפואית. זאת אומרת, איך להבין את המערכות שבתוך גוף האדם. הייתי קשור לזה במשך 6, 7 שנים. עבדתי במכון מחקר האדם בסנט פטרבורג, מכון מאוד מיוחד, ובאקדמיה רפואית שגם היא בסנט פטרבורג. עד היום אני איכשהו קשור לרפואה. אחר כך במשך החיים שלי טיפלתי באנשים שהיו באים אלי, והייתי קשור בכל זאת סביב הרפואה, סביב הטיפול, סביב היחס לבעיות האדם.

אני רואה ש**הרפואה תוך 50, 60 שנה** שאני רואה אותה, שאני יכול להבין אותה, עד כמה היא **התקלקלה. היום זה ביזנס, אלה בדיקות מיותרות, חיסונים שגורמים לבעיות ולצרות**, אלה מקצועות שפשוט צריכים להרחיב ולגדל את משרד הבריאות ואת כל מערכת הבריאות, **זה פשוט אמצעי כדי "לחלוב" את בני האדם**. שלישי מאוצר המדינה הולך לבריאות, ואנשים עוד משלמים הרבה. הם גם מאבדים את האמון ברופא כי הוא חושב רק להרוויח, הוא לא כמו הרופא בעבר שהיה חייב ממש להיות נאמן לבריאות האדם, ואפילו היה מטפל בו חינם. היום בלי רפואה משלימה, פרטית וכן הלאה, אתה לא יכול להתקיים. אתה לא יכול לסמוך על הרופא, כי העיקר בשבילו זה לקבל כמה שיותר חולים ולשכוח מהם, כי הוא גם בן אדם. זאת אומרת, עשינו מכל הדברים האלה עסק גדול. ולכן אם רק מנקים את כל המערכת הזאת מהעסקים שבנויים על האגו, להרוויח, להצליח, לשלוט, אז פתאום מגלים ש**לפחות 80% מיותר**. ואני מכיר את זה קצת מבפנים, מכל הבדיקות, ומכל הדברים שמייצרים סביב זה. זו תעשייה ענקית.

14. דוגמאות לעסקים מיותרים : משפטים, ראיית חשבון

פעם ראיתי בטלוויזיה איך כל הפקולטות והקורסים של עורכי הדין עשו ערב מיוחד של סיום. הם מילאו אצטדיון בכל אלה שסיימו את הקורסים ומהקרובים שלהם. זו מאסה גדולה, **ובשביל מה החברה צריכה** כזאת מאסה? **בכל מקום עורך דין?** למה, כי אנחנו צריכים לתת להם פרנסה? **בשביל מה אנחנו צריכים רואי חשבון, ואת כל העניין הגדול הזה של מערכת המיסוי?** אם אנחנו מדברים על העבודה ההכרחית לאדם, שהוא מקבל מה שמגיע לו כדי להתקיים יפה ובכבוד, ובכל היתר הוא נמצא במערכות החינוך וההשכלה ההכרחיים לבנות **חברה נכונה לפי צדק חברתי, לפי ערכות הדדיות, אז אנחנו לא צריכים כאלה מקצועות**. ואני כבר לא מדבר על עוד. לכן יש מה לנפות.

תהליך ההבראה

15. הבראת החיים החברתיים תביא להבראת הגוף

אורן: זה שיש מה לנפות זה ברור. אבל כשדיברת קודם לכן על הרפואה, נתת דוגמה שאם בעבר היה רופא אחד כללי, היום יש לנו הרבה רופאים שכל אחד מתמחה במשהו מסוים. ונתת את זה כדוגמה לניפוח פיקטיבי של המערכת. כן, הרבה מזה זה ניפוח פיקטיבי.

אורן: האם יש בזה גם חלק שהוא מוצדק בעיניך?

וודאי, אבל חלק קטן. אם ניקח בחשבון את **הבעיות שנגרמות מתוך ערך החיים שלנו, מתוך העבודה, מתוך התסכולים, מתוך העצבים והלחץ, מתוך הזיהום, אם ניקח בחשבון מה אנחנו גורמים לעצמנו מכל זה, וננקה את הדברים האלה כתוצאה מהחיים הלא נורמאליים האלה, אז נראה שיהיו אנשים בקו הבריאות, אחרים לגמרי. ויש לנו על זה סטטיסטיקה, את זה אפשר להוכיח.** אפשר להוכיח את הדברים. שהאדם חי בלי לחץ, בזה שהוא כל הזמן לומד איך לעשות מעצמו אדם יותר חברתי, בחברה טובה, בהרגשה טובה, ביחס יפה ונכון, אז מערכת העצבים, וכל התמיכה הדדית הם תומכים בבריאות הכללית. ואז כל הבעיות המודרניות האלה הן כלל לא יופיעו, הן ייעלמו מהאופק, כל הזיהומים, כל הסטראוידים למיניהם שאנחנו מכניסים כתוספות ליצירת המזון שלנו. אנחנו הרסנו את הקרקע, ואת כדור הארץ בכלל. אין לנו היום על פני כדור הארץ קרקע פורייה, אין. פעם היה מטר, מטר וחצי של ממש אדמה, היום הכל כמו חול.

16. כל התחומים הם מכלול אחד: איזון בשכבה אחת מביא להבראה כללית

אנחנו צריכים לראות את הדברים האלה במכלול אחד איך שהם תלויים זה בזה. אז נראה עד כמה שבאיזון המערכות, בשכבה קטנה שמאזנים את המערכת, רואים את ההבראה הכללית, גם במשפחה, גם באדם עצמו, גם בילדים, גם בחברה האנושית, גם במערכת הבריאות, בכל.

אורן: כנראה שזאת התשובה, שאתה מתייחס לכל כמכלול, ואז תחילת איזון המערכת נותן תוצאות חיוביות, ומשחרר את הצורך בהרבה מהמערכות הקיימות היום. אני רואה את זה מתוך המחקרים. אנחנו מסתכלים רק על המשבר הגלובלי במסחר, בתעשייה, במערכת הפיננסית. יש לנו אותה בעיה בשכבות סביב כדור הארץ, משבר במשפחה, משבר בחינוך, משבר בתרבות, משבר בכל דבר שאנחנו עושים.

17. שני המשברים העיקריים: כלכלי ואקולוגי

שני המשברים העיקריים שמשפיעים עלינו במיוחד, זה המשבר הפיננסי והמשבר האקולוגי. הם שניים שבאמת מסכמים לנו את חיינו, כי הם גורמים אחריהם כל מיני מתחים, שאלה מהפכות, מלחמות, מהומות ועוד. הכל מגיע מהמערכת הפיננסית. והמערכת האקולוגית משלימה את זה, עם המזון ועם האקלים ועם כל הדברים האלה. ההתפרצויות וכל התופעות האלה מהטבע עלו לנו ב- 2011 לעומת השנים הקודמות, יותר מכל המשבר בכלכלת אירופה. צופים לשנה הבאה, לשנת 2012, שהנזק יהיה הרבה יותר ממה שארצות הברית חייבת לכל העולם כמו 15 טריליון דולר. חושבים שהנזק שתביא לנו השנה החדשה מצד האקלים, מהצונאמי, מההריסה הזאת, מהבעיות האלה, מרעידות האדמה, מהנזקים כתוצאה מזה, יעלה עוד יותר. אנחנו רואים מה נעשה ביפן מרעידת אדמה אחת, מצונאמי אחד.

18. המשבר האקולוגי

אורן: אם כך מה באמת עושים עם הצד האקולוגי? זה שייך לאיזון הכללי, זה בדיוק מה שהאדם לא יכול לתפוס, שאנחנו גורמים לזה שהטבע יוצא מהאיזון. לא רק על ידי זה שאנחנו מוציאים מתחת לקרקע את כל האוצרות מהאדמה. **האם כשאנחנו שואבים מהאדמה נפט וגז, כשאנחנו מוציאים את כל הדברים האלה, האם אנחנו לא גורמים בזה שום דבר? כל הקרום הדק הזה שאנחנו חיים עליו הוא כללי לכל היבשות. מה הן היבשות? הן כמו קרומים קטנים כאלה ששטים על פני האוקיינוס, ועליהם אנחנו חיים, זה סך כל המקום שלנו לחיות.** **אומרים שאנחנו מגיעים למצב שהמים יכולים לעלות מ- 20 עד 30 מטר בגובה מעל שטח הקרקע. כמה שטחים, ערים ובני אדם יישארו אז מעל פני המים, ואלה שיישארו באיזו צורה הם יישארו.** אנחנו נמצאים לפני אסונות מאוד גדולים, והאגו שלנו הוא פשוט קושר לנו את העיניים ועושה מאיתנו עיוורים, קטנים, עבדים שלו, טיפשים.

19. המשבר הכלכלי

אם לא המכה הפיננסית הזאת, המשבר הכלכלי, לא היינו שמים לב לשום דבר עד הרגע האחרון, היינו במצב של "נאכל ונחיה כי מחר נמות". אבל הבעיה היא שזה כבר לא מחר, אלא כבר היום אנחנו נמצאים בסכנת התפוצצות כזאת באוכלוסיה שיוצאת לרחובות, כך שלא תהיה יותר מערכת שעל ידה אותם השליטים יכולים להרוויח. ולכן הכול הולך להסתיים. לכן מה שאנחנו רוצים לעשות כאן, זה להתחיל להכין עכשיו את בני האדם ולשפר אותם לאותו מצב שהוא כבר חייב להתחיל להתקיים בינינו. כי המשבר הזה הוא בסך הכול הופעה של כל הליקויים שלנו ביחס בינינו, שאנחנו לא מסוגלים להמשיך הלאה בצורה כמו שהתחלנו לפני בערך 200 שנה.

20. תורת מרקס - בני האדם יגדלו ויתקשרו ביניהם באהבה, בשמחה, בהדדיות.

יש בזה הרבה דברים. מרקס דיבר על זה שלא כדאי כך להתקדם כי עוד מעט זה עלול להיגמר. הוא לא דיבר על מהפכות. אחר כך היו רוויזיוניסטים שהם כבר דיברו על זה שצריכים להגיע למצבים האלה על ידי מהפכה. מרקס אמר לא. **מרקס אמר שזו חייבת להיות התפתחות על ידי זה שהפועלים נעשים יותר ויותר מוכשרים, מתפתחים, צריכים לפתח אותם, וצריכים לחנך אותם.** אחרת הם יגיעו למצב שעוד מעט לא תהיה עבודה והם יצאו לרחובות ויעשו מהומות, כמו שעשיו קורה. לכן הוא אמר, שיחד עם ההתפתחות הטכנולוגית אנחנו חייבים לפתח את בני האדם. והוא התכוון לזה כשהם יתפתחו, הם יראו שהם לא צריכים להיות עבדים ליד המכונות.

באו האחרים, כמו ברנשטיין שהיה אחרי מרקס. אנגלס ביקש מברנשטיין שייקח את תורת מרקס וימשיך הלאה והוא יוסיף. כי הוא איבד אמון בפועלים. הוא ראה שהפועלים חיים בצורה יותר טובה. ואם הם חיים בצורה יותר טובה, אז ודאי שהם שלא רוצים לשנות כלום. פתאום יש לפועל חוץ ממקום עבודה גם בית, משפחה, הוא חי טוב, מתקדם לחלום אמריקאי. הוא הבין שאסור לו לסמוך על הפועלים. הוא צריך להביא אותם כנראה לשינוי השלטון, הוא כבר לקח את שינוי השלטון כעיקר, ולא את חיי האדם כעיקר, לפתח אותם, אלא העיקר שיהיה שלטון קומוניסטי. ובלי אדם אתה מנתק את האחד מהשני.

21. התפתחות מעוותת של הקומוניזם על ידי כפייה טרור.

הם [ברנשטיין ושות'] עזבו את העיקר, לקחו את הטפל והביאו אותו לפסגה, שהם חייבים להגיע לשלטון הקומוניסטי, מה שלא יהיה. ואיך לעשות זאת? אם הפועלים לא רוצים, ובעלי הבתים ודאי שלא רוצים, אז צריכים לעשות איזו מהפכה, ובשביל זה צריכים אנשים שהם מעוניינים בזה. איך הם ימצאו כאלה שמעוניינים? ואז הם התחילו להסיט.

עד שבא לנין, ולנין כלל לא סמך על הפועלים, כי רוסיה הייתה כולה חקלאית, לכן הוא בנה את כל המהפכה הזאת על אינטליגנטים כמוהו ועל הצבא, על אלה שיכולים לרוץ ולעשות הכול. ובגלל שהשליט דאז עזב את השלטון, כי היו אז תנאים כאלה בגלל מלחמת העולם השנייה, אז בעצם **לנין תפס את השלטון.** וכשהוא תפס את השלטון הוא **לא הלך לחינוך העם, אלא הכניס את הטרור.** כי הכיוון שלו היה "אני חייב לבנות משטר כזה, נקודה. והמשטר בשבילי הוא העיקר, והמעשה הוא העיקר, ולא הכוונה". לא לחנך את האדם שהוא בעצמו יבין מהי פנימיות הדברים, שישתתף בעצמו בחיים החדשים, אלא העיקר שזה יקרה, ואנחנו נחייב אותו. כי בשביל מה לחנך את האדם אלא נעמיד לידו שוטר, שומר עם מקל, וכך זה יהיה.

ובסופו של דבר הם בזה הרסו לגמרי את התעשייה ואת הכול. ועד היום הם נותנים דוגמא רעה לכל האנושות שלא מבינה מה זה נקרא "האידיאל הקומוניסטי". הוא דיבר מראש על מצב שאנחנו נגיע למשבר הנוכחי שאנחנו חווים אותו היום, ואנחנו צריכים כאן לבנות אדם חדש, שלא יהיה עבד לא לבעלי הבתים החדשים האלה, לא למכונות החדשות, לא לחברה הזאת שסוחבת את חבריה, אלא לעלות אותם לדרגה החדשה. שהם יתעלו מעל הכל, שבני האדם יגדלו כל אחד כאדם, ויתקשרו ביניהם כמו שבאמת דיבר מרקס, באהבה, בשמחה, בהדדיות.

יש כאן הרבה דברים שבעל הסולם נגע בהם פה ושם, וחבל שהוא לא כתב על זה יותר, כי **מה שחושבים על עניין הקומוניזם, על המושג הזה, הכול מעוות על ידי כל האנשים שקמו אחרי מרקס ואנגלס. אנגלס איכשהו הבין אותו, אבל לאחר מכן, כל השרשרת הזאת עד לנין ואחריו, זה הכול מעוות.** אנחנו רואים זאת לפי כל השליטים שברוסיה שלא לקחו על עצמם לחנך את העם, לחבר, לעשות את החברה חמה יותר, יפה יותר, ואת זה להראות לעולם, לא. אלא הם רצו להראות לעולם עד כמה הם חזקים בחימוש, בטיילים. האם זו הדוגמא מהחיים החדשים? הם הלכו לגמרי לכיוון אחר.

ולכן אנחנו נמצאים היום ברוויזיה, בביקורת על כל מה שנעשה במשך 200 השנים האלה, מרגע שהאדם פינה את עצמו על ידי התעשייה לשעות הפנאי. אלה לא שעות הפנאי, אלה לא שעות העבודה הנוספות שבזה הוא רק הורס את כדור הארץ ואת החיים שלו ונעשה עבד, אלא את השעות האלה הוא חייב לפנות ללמוד להיות אדם. ואנחנו צריכים עכשיו להסתכל על החיים שלו בצורה אחרת, במשקפיים אחרות, אינטגרליות, חדשות, שזה עיקר העסק שלו, בשביל זה הוא נולד, בשביל זה הוא התפתח משך אלפי שנים. טרוצקי קצת הבין את זה, הוא רצה לסובב את הדברים, אבל הוא ברח משם. סטאלין אחר כך הרג אותו בדרום אמריקה, ובזה הכול נגמר.

אנחנו עוד נוציא את כל הדברים האלה לבירור. יכול להיות שנצטרך לעשות את זה. כי בכל זאת,

הכל כל כך קשור לקפיטל ולקומוניזם ולכל התנועות שקמו בעולם והפכו לדיקטטוריות, ומדוע יש או זה או זה, כמו שבעל הסולם אומר, או שאנחנו הולכים לחברה החדשה או שאנחנו הולכים למשטר הנאצי. אנחנו נצטרך מאין ברירה לברר את הדברים האלה. יש כאן עבודה גדולה לבירור. והעיקר איך להגיש את זה לאנשים שיראו שזה כך, ושהרצון האגואיסטי שלהם ייתן להם, שהאגו שלהם לא ירחיק אותם, אלא ייתן להם לראות את האמת.

אבל לפי ההרגשה שלי, כשאני רואה את הדברים האלה בגדול ובכללות, את כל התהליך ההיסטורי הזה, ואיך שזה עובר בפורמציות ובכל מיני גלים של חברות ותנועות, וגם בני אדם שפתאום קופצים מעל האחרים ומובילים איזה תהליך היסטורי, ודאי שבהכונה מלמעלה, לא שהם בעצמם, ואיך שכל המנגנון הזה עובד, שהשפיצים האלה, הברגים הקטנים האלה כמו מרקס, לנין, פליכאנוב, ברנשטיין, טרוצקי, ועד היום הזה יש כאלה, אז רואים שזו ממש מערכת אינטגרלית אדירה שמביאה אותנו בסך הכול לסיכום מאוד פשוט.

לכן אני לא יודע בשביל מה לי לפתוח אותה, אני לא אוהב לעסוק בזה, כי קשה לבטא אותה. גם בעל הסולם קיצר. הוא אולי רצה להגיע לדור האחרון, לכל הבירור הזה. אבל אנחנו בעצם צריכים סיכום. אולי אחרי הדובים לא נראה יער אם נתחיל בכל הבירורים הללו, וניכנס לויכוחים עם כול הפילוסופיות האלה ועם הסוציולוגים.

22. סיכום: או משטרים נאציים ומלחמת אטום או חינוך אינטגרלי שיביא אותנו לאיזון

אנחנו נמצאים היום ממש בפרשת דרכים, או שאנחנו נותנים לאגו שלנו ללוות אותנו הלאה, ואז אנחנו הולכים למשטרים נאציים ולמלחמה אטומית, או שאנחנו מפעילים חינוך אינטגרלי בהתאם לטבע כדי להגיע לאיזון הכללי.

ואז אנחנו משנים את הפרדיגמה, שאדם מסתכל היום על החיים בצורה שהוא לא עבד של בעל הבית שלו ומקום העבודה, שהוא והילדים שלו והחופש שלו, וה- weekend, הכול קשור במקום העבודה, וחץ מזה אין לו יותר כלום. אלא הוא בונה עם הסביבה שלו את האנושות החדשה, ובזה משיג את השלמות. כשהוא מתחיל להרגיש את המערכת הכללית, הוא בזה מתחיל להרגיש שלמות ונצחיות שבטבע, וזה ממלא אותו. החברה האנושית הופכת להיות בשבילו גוף אחד, ובהתפעלות, בהתרגשות, ברצון המשותף, במחשבה המשותפת, הוא מגיע למצב שזה פשוט מחייה אותו, הוא לא מרגיש את עצמו כאדם הבודד, הוא מרגיש את עצמו המערכת, "זה שלי".

23. שינוי באדם תוך כמה חודשים

אני בטוח שעל ידי שיחות, הרצאות, הפעלות, תוך כמה חודשים, אנחנו יכולים להביא את האדם כבר להתרגשות, להתפעלות מזה שהוא יכול להרגיש, להתרשם מסביבה כזאת, ולהרגיש דרכה גם אותו הכלל שהוא נמצא בו, את הדומם, הצומח, החי, בני האדם, את כל המציאות.

ואז נבין שכל 200 השנים האלה, במיוחד השנים האלה, היינו בעצם בהכרת הרע, בתהליך של הכרת הרע. שהאגו שלנו שהביא אותנו להתפתחות הטכנולוגית, הוא גם הביא אותנו לשימוש הלא נכון בפירות ההתפתחות. שבמקום לפנות את הזמן שלנו לבניית המדרגה החדשה שלנו, הלכנו אחורה והתחלנו לעסוק במה שבכלל אין בו צורך, בלהרוס את המשפחה, להרוס את החברה, להרוס את כדור הארץ. והיום אנחנו נמצאים בהכרת הרע.